

ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಗಿರಿಜೆಯ ಹೆಸರೂ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಇಂದು ಬಾಗಿಲು ಅಡ್ಡ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲೇ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನಿಂತಳು.

‘ಗಿರಿಜೆದೊಂದು ಕರ್ಮ ಅಮ್ಮ... ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಅವಳ ಮನೆಲಿ ಭಾರೀ ಗಲಾಟೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹತ್ತ ಅಲ್ಲಮ್ಮಾ, ಅವಳ ಅಣ್ಣ ಕುಡಿದು ಬಂದು ಅವಳ ಮೈಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿದಾನೆ. ನಿಂಗೆ ಆ ಭಟ್ಟ ಆಗ್ರದೆ ಅಂತಾದ್ರೆ ನಾನು ಆಗಲ್ಲ ಅಂತ. ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಬಾಬುಗೆ ಸಾಕಾಯ್ತು. ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ನಮ್ಮನೇಲಿ ಇದ್ದು, ಎಂಥ ಗ್ರಾಚಾರ ಅಮ್ಮ ಅವಳದು’ ಗಿರಿಜೆಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತರ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಮಲಿ ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳ್ತಾಳೋ ಸಣ್ಣ ಖುಷಿಯಿಂದ ಹೇಳ್ತಾಳೋ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲ ಎನಿಸಿತು. ಬಾಗಿಲು ಮುಂದು ಮಾಡಿ ಬಂದು ಕೂತ ಇಂದುವಿಗೆ ಕಣ್ಣು ತುಂಬಿ ಬಂತು.

‘ಛೇ, ಏನಾಗಿದೆ ಈ ಗಿರಿಜೆಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ’ ಓದಲು ಮನಸ್ಸಾಗದೇ ಯಾವುದೋ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದು ಕೂತಳು. ವಿಠ್ಠ ಕಕ್ಕನೊಂದಿಗೆ... ಇರಬಹುದೇ?

ಗಾಳಿ ಓಡಿದಂತೆ ದಿನಗಳು ಓಡಿ ಇಂದು ಡಿಗ್ರಿ ಮುಗಿಸಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಎಕ್ಸಾಂ ಬರೆದು ಕೆಲಸ, ಮದ್ದೆ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ತಲುಪಿದಾಗ ಗಿರಿಜೆ ಇಂದುವಿನ ಮನದಿಂದ ದೂರಾಗಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟಿದ್ದೂ ಊರಿಗೆ ಬಂದಾಗಲ್ಲ ಆಯಿ ಹತ್ತ ತಪ್ಪದೇ, ‘ಮದ್ದೆ ಏನಾದ್ರೂ ಆಯ್ತೇನಮ್ಮಾ ಗಿರಿಜೆಗೆ’ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದುಂಟು. ಆಗಲ್ಲ ಆಯಿ ಮಾತು ಹಾರಿಸುವ ಹಾಗೆ, ‘ಎಂಥದೂ ಇಲ್ಲ. ಮದ್ದೆನೇ ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಬಾಬು ಕೂಡ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸೋತು ಹೋಗಿದಾನೆ’.

‘ಎಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ’ ಎಂದುದಕ್ಕೆ, ‘ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ವಿಠ್ಠ ಕಕ್ಕನಲ್ಲಿ’ ಎಂ ದು ಮಾತು ಮುಗಿಸಿದ್ದಳು.

ಅದೊಂದು ಸಲ ಹೀಗೆ ಊರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಪೇಟೆ ಸುತ್ತಿ ಬರೋ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎದುರು ಗಿರಿಜೆ! ಇಂದುಮತಿಗೆ ಸಂತಸವಾಯಿತು. ‘ಗಿರಿಜಾ... ಹೇಗಿದ್ದೀಯೇ.’

ತನ್ನ ಎಂದಿನ ಬೆಳದಿಂಗಳ ನಗು ಸೂಸುತ್ತಾ, ‘ಇಂದಮ್ಮಾ, ಚೆನ್ನಾಗಿದೆನಿ. ಯಾವಾಗ ಬಂದ್ರಿ. ಇದ್ದಿರಾ ಎರಡು ದಿನ’ ಎಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ‘ಇಂದು, ‘ಹು ಇರ್ತಿನಿ, ಅಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ನಾಳೆ ಬಾ ಗಿರಿಜಾ, ತುಂಬಾ ಮಾತಾಡೋಣಾ’ ಎಂದಾಗ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿದ್ದಳು.

‘ನಾನು ಬಂದ್ರೆ ಆಗಬಹುದಾ ಅಮ್ಮನಿಗೆ.’

‘ಯಾಕಾಗಲ್ಲ, ನಾನೀದಿನಿ. ಬಾ ಮಾತಾಡಬೇಕು’ ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದಳು.

ಮರುದಿನ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆಯಿಗೆ ಸಂತಸವಾಗದಿದ್ದರೂ, ‘ಏನ್ ಗಿರ್ಜಾ, ಕಾಫಿ ಕುಡಿತಿಯೇನೇ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಳು.

‘ಕೊಡಿ ಅಮ್ಮಾ, ಎಷ್ಟು ಕಾಫಿ ಕುಡಿದಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ.’

ಕಾಫಿ ಕೊಟ್ಟು ಆಯಿ ಆಚೆ ಹೋದಾಗ ಅದೂ ಇದೂ ಮಾತಾಡಿ, ಇಂದು ನೇರವಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು: ‘ಏನೇ ಗಿರಿಜಾ, ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದು ಸತ್ಯನಾ.’

ನಗು ಸೂಸಿ, ‘ವಿಠ್ಠ ಭಟ್ಟ ವಿಷ್ಣುನಾ ಇಂದಮ್ಮಾ’.

